

การศึกษาการประยุกต์ใช้การจัดการเรียนรู้แบบการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning)
ในชั้นเรียนรายวิชาภาษาจีนของโรงเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาในจังหวัดขอนแก่น
A STUDY OF THE ACTIVE LEARNING INTEGRATION: A CASE STUDY OF CHINESE
LANGUAGE CLASSROOMS

นารีนารณ กลิ่นหอม¹
Nareenard Klinhom¹

¹อาจารย์ประจำสาขาวิชาการสอนภาษาจีนในฐานะภาษาต่างประเทศ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์การประยุกต์ใช้การจัดการเรียนรู้แบบการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) ในชั้นเรียนรายวิชาภาษาจีนระดับชั้นมัธยมศึกษาในจังหวัดขอนแก่น กลุ่มตัวอย่างคือ ชั้นเรียนภาษาจีนของโรงเรียนในเขตสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาขอนแก่นเขต 25 ได้มาโดยการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive sampling) จำนวน 10 ชั้นเรียน ข้อมูลในการวิจัยและวิเคราะห์ข้อมูลครั้งนี้ได้มาจากการสังเกตชั้นเรียนและสัมภาษณ์ เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล ได้แก่ แบบสังเกตการจัดการเรียนรู้ แบบสัมภาษณ์การประยุกต์ใช้การจัดการเรียนรู้แบบการเรียนรู้เชิงรุก ในชั้นเรียน ของครูผู้สอน และกล้องบันทึกวีดิทัศน์ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลคือค่าร้อยละ องค์ประกอบในการสังเกตชั้นเรียนเพื่อวิเคราะห์การประยุกต์ใช้การจัดการเรียนรู้แบบการเรียนรู้เชิงรุก ประกอบไปด้วย 5 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านเนื้อหาสาระและกิจกรรม 2) ด้านสื่อการสอน 3) ด้านผู้สอน 4) ด้านผู้เรียน และ 5) ด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้

ผลการวิจัยพบว่า ทุกชั้นเรียนมีการประยุกต์ใช้การจัดการเรียนรู้แบบการเรียนรู้เชิงรุกในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยชั้นเรียนที่มีองค์ประกอบ 5 ด้าน ครบทุกด้าน คือ ด้านเนื้อหาสาระและกิจกรรม ด้านสื่อการสอน ด้านผู้สอน ด้านผู้เรียน ด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ จำนวน 2 ชั้นเรียน คิดเป็นร้อยละ 20 ของชั้นเรียนกลุ่มตัวอย่าง มีองค์ประกอบ 4 ด้าน คือ จำนวน 3 ชั้นเรียน คิดเป็นร้อยละ 30 ของชั้นเรียนกลุ่มตัวอย่าง และมีองค์ประกอบ 3 ด้าน จำนวน 5 ชั้นเรียน คิดเป็นร้อยละ 50 ของชั้นเรียนกลุ่มตัวอย่าง องค์ประกอบที่ไม่ผ่านเกณฑ์ส่วนใหญ่คือด้านผู้เรียน ด้านสื่อการสอน ด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ และด้านเนื้อหาสาระและกิจกรรมตามลำดับ โดยส่วนใหญ่พบว่าการจัดการเรียนรู้แบบการเรียนรู้เชิงรุกในชั้นเรียนยังไม่ปรากฏกิจกรรมที่พัฒนาศักยภาพทางการคิด การแก้ปัญหาหรือการนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ของผู้เรียน และยังขาดการส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ดำเนินกิจกรรมในชั้นเรียนเป็นหลัก

คำสำคัญ: การจัดการเรียนรู้แบบการเรียนรู้เชิงรุก ชั้นเรียนภาษาจีน โรงเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา

¹Corresponding author: narekl@kku.ac.th

ABSTRACT

This research aims to analyze the Active Learning implication in Chinese language classrooms, secondary level in Khon Kaen province. Example groups were Chinese classrooms in schools under the Khon Kaen Secondary Educational Service Office Area 25, example group were selected by purposive sampling method for 10 classrooms. Research data was collected by classrooms observation, interview, and data analysis from observation and interview. Research instruments included learning and teaching observation form, interview form for a teacher who implemented the Active Learning in a classroom, and a video recording. Percent was used for statistic analysis in this research. The classroom observation for the Active Learning Implementation analysis has 5 elements to observe including 1) contents and activities, 2) teaching media, 3) teacher, 4) student, and 5) learning measurement and evaluation.

The research result found that from 10 example implemented the Active Learning classroom analysis, there were 2 classrooms or 20 percent that had all elements included contents and activities teaching media, teacher, student, and learning measurement and evaluation. There were 3 classrooms or 30 percent had 4 elements. There were 5 classrooms or 50 percent had 3 elements. The most elements that were not pass the criterion were student, learning media, learning measurement and evaluation, and contents and activities respectively. Mostly, the Active Learning using in the classroom has no thinking potential development activities, problem-solving, student's knowledge adaptation, and lack of student support for classroom activities conduct.

KEYWORDS: Active Learning, Chinese Language Class, Secondary School

บทนำ

ภาษาจีนเป็นภาษาที่สำคัญมากภาษาหนึ่งและมีแนวโน้มที่จะสำคัญยิ่งขึ้นในอนาคต เนื่องจากสาธารณรัฐประชาชนจีนเป็นประเทศที่มีประวัติศาสตร์ยาวนานกว่า 5,000 ปี มีการส่งสมองค์ความรู้ด้านต่างๆ และถ่ายทอดจากรุ่นสู่รุ่นมาถึงปัจจุบัน สาธารณรัฐประชาชนจีนยังเป็นประเทศมหาอำนาจที่ทรงอิทธิพลทั้งด้านสังคม เศรษฐกิจ และการเมืองทั้งในระดับภูมิภาคและระดับโลกเป็นประเทศที่มีความเติบโตทางด้านเศรษฐกิจสูงเป็นอันดับต้นๆ ของโลก และประชากรชาวจีนยังมากเป็นอันดับ 1 ของโลก ดังนั้นหากคนไทยมีความรู้ภาษาจีนจะเป็นเครื่องมือในการสื่อสาร ค้นคว้าและแลกเปลี่ยนองค์ความรู้ สามารถสร้างความร่วมมือด้านธุรกิจการค้าการพัฒนาต่างๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งจะช่วยให้ประเทศไทยได้เปรียบในการแข่งขันกับประเทศอื่นๆ ในภูมิภาคนี้ ประเทศไทยมีการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนมานานหลายทศวรรษ และในทศวรรษที่ผ่านมาได้มีการจัดการเรียนการสอนในทุกกระดับ/ประเภทการศึกษา แต่เนื่องจากยังไม่มีกรวางนโยบายการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนอย่างเป็นระบบสอดคล้องไปในทิศทางเดียวกัน ประกอบกับยังมีปัญหาอุปสรรคหลายประการทำให้ไม่สามารถพัฒนาระบบการจัดการเรียนการสอนได้ตามความต้องการของสังคม เช่น ปัญหาผู้บริหารโรงเรียนไม่ให้ความสำคัญกับการเรียนการสอนภาษาจีน ปัญหาในการใช้หลักสูตรแกนกลางฯ ปัญหาความไม่ต่อเนื่องของการเปิดสอนภาษาจีนในแต่ละ

ช่วงชั้นการศึกษา ปัญหาเรื่องสื่อการสอนที่ขาดแคลนและไม่ทันสมัย ปัญหาเรื่องจำนวนและคุณภาพของครูอาสาสมัครชาวจีน ปัญหาเรื่องทัศนคติต่อการเรียนภาษาจีนและพฤติกรรมการเรียนภาษาจีนของนักเรียน ตลอดจนปัญหาการขาดความร่วมมือกับหน่วยงานอื่น เป็นต้น (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2559)

ตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการเรื่องนโยบายการปฏิรูปการเรียนการสอนภาษาจีนนั้น มีใจความสำคัญว่านอกจากภาษาอังกฤษแล้ว การสร้างเสริมสมรรถนะและความสามารถในการใช้ภาษาต่างประเทศที่สองโดยเฉพาะภาษาจีนถือว่าเป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่ง กระทรวงศึกษาธิการจึงมีการกำหนดนโยบายให้มีการปฏิรูปการเรียนการสอนภาษาจีนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานให้มีความเข้มแข็งและมีคุณภาพได้มาตรฐานสากล โดยมุ่งเน้นพัฒนาส่งเสริมสนับสนุนนักเรียนให้มีความรู้ความสามารถและทักษะทางภาษาจีนอย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อนำไปใช้ในการสื่อสาร การศึกษาต่อ และการประกอบอาชีพ เป็นการเพิ่มขีดความสามารถของคนไทยในการแข่งขันในเวทีโลกในปัจจุบัน (กระทรวงศึกษาธิการ, 2557) สอดคล้องกับศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร สำนักงานปลัดกระทรวงที่ได้จัดการการประชุมแผนการพัฒนาการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ (ภาษาจีน) ของคณะกรรมการส่งเสริมการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ (ภาษาจีน) พุทธศักราช 2556 มีใจความสำคัญว่า เมื่อมีคนสนใจเรียนภาษาจีนเป็นจำนวนมาก สิ่งที่ต้องให้ความสำคัญคือผลของการเรียนการสอนและการจัดการเรียนการสอนให้มีคุณภาพไม่ควรคำนึงถึงจำนวนนักเรียนที่เรียนภาษาจีน ควรจัดการเรียนการสอนเพื่อผลิตนักเรียนที่มีความรู้ด้านภาษาจีนเป็นสำคัญ การจัดการเรียนการสอนด้านภาษามักมีลักษณะที่คล้ายกันคือควรจัดการเรียนการสอนให้มีทักษะทางภาษาครบทั้ง 4 ด้านที่สำคัญคือ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ซึ่งการสอนที่ดีมักเรียงลำดับตั้งแต่การให้นักเรียนสามารถใช้ภาษาจีนในการสื่อสารไปจนกระทั่งสามารถหาความรู้ในขั้นที่สูงขึ้นได้ จึงได้มีการจัดทำแผนพัฒนาการเรียนการสอนภาษาจีนที่มุ่งเน้นไปในการพัฒนาทักษะสำคัญทั้ง 4 ด้าน การพัฒนาการเรียนการสอนที่เน้นการสื่อสาร การพัฒนาวิธีการสอน นวัตกรรมการสอน การวัดและประเมินผล

การจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 นั้นมุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีความรู้ในเนื้อหาและความเชี่ยวชาญ สร้างความเข้าใจระหว่างวิชาหลัก เน้นความเข้าใจเนื้อหาอย่างลึกซึ้งซึ่งมากกว่าความรู้แบบผิวเผิน การมีส่วนร่วมของนักเรียนกับข้อมูลและเครื่องมือในโลกแห่งความเป็นจริงและพวกเขาจะพบผู้เชี่ยวชาญในมหาวิทยาลัยหรือในที่ทำงานและชีวิตนักเรียนจะเรียนรู้ได้ดีที่สุดเมื่อทำงานอย่างเข้มข้น การแก้ปัญหาที่มีความหมาย การมีมาตรการหลากหลายรูปแบบของการเรียนรู้ (สถาบันวิจัยการเรียนรู้, 2557) และการจัดการเรียนรู้แบบการเรียนรู้เชิงรุกเป็นกระบวนการที่ตอบสนองการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21

กระบวนการจัดการเรียนรู้แบบการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) คือ กระบวนการในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ผู้เรียนต้องได้มีโอกาสลงมือกระทำมากกว่าการฟังเพียงอย่างเดียว โดยมีกิจกรรมส่งเสริมให้ผู้เรียนประยุกต์ใช้ทักษะและเชื่อมโยงองค์ความรู้นำไปปฏิบัติเพื่อแก้ไขปัญหา โดยมีกระบวนการเรียนรู้โดยการอ่าน การเขียน การโต้ตอบ และการวิเคราะห์ปัญหา อีกทั้งผู้เรียนได้ใช้กระบวนการคิดขั้นสูง ได้แก่ คิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ และการประเมิน (Bonwell and Eison, 1991) การนำนวัตกรรมการเรียนรู้หรือวิธีการสอนรูปแบบต่างๆ มาใช้ในการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศถือเป็นหัวใจสำคัญของกระบวนการเรียนรู้ในชั้นเรียน ซึ่งทำให้การเรียนการสอนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพสูงสุดการนำนวัตกรรมต่างๆ มาประยุกต์ใช้ให้เหมาะสมกับเนื้อหาสาระหลักสูตรเป้าหมายแนวทางการจัดการเรียนรู้และบริบท

ของนักเรียนสามารถพัฒนาความรู้ความสามารถของนักเรียนได้ ซึ่งผู้วิจัยต้องการศึกษาการนำ Active Learning ที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอนในรายวิชาภาษาจีนในระดับชั้นมัธยมศึกษา

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อวิเคราะห์การประยุกต์ใช้การจัดการเรียนรู้แบบการเรียนรู้เชิงรุกในชั้นเรียนรายวิชาภาษาจีน ระดับชั้นมัธยมศึกษาในจังหวัดขอนแก่น

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. การจัดการเรียนรู้แบบการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) หมายถึง การจัดการเรียนรู้ที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนเป็นศูนย์กลางของชั้นเรียน มีส่วนร่วมในการจัดกระบวนการเรียนรู้ โดยผู้เรียนสามารถเรียนรู้ผ่านการฝึกปฏิบัติด้วยตนเอง มีครูผู้สอนส่งเสริมให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมรวมทั้งกระตุ้นให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จในการเรียนรู้
2. ชั้นเรียนภาษาจีน หมายถึง ชั้นเรียนที่มีการจัดการเรียนการสอนรายวิชาภาษาจีนในระดับมัธยมศึกษา จำนวน 10 ชั้นเรียน
3. โรงเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา หมายถึง โรงเรียนระดับมัธยมศึกษาในเขตสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาขอนแก่นเขต 25 ในเขตเทศบาลจังหวัดขอนแก่น
4. แบบสังเกตการจัดการเรียนรู้ หมายถึง แบบสังเกตที่ใช้ในการสังเกตชั้นเรียนจำนวน 25 ข้อประกอบไปด้วย 5 ด้าน 1. ด้านเนื้อหาสาระและกิจกรรม 2. ด้านสื่อการสอน 3. ด้านผู้สอน 4. ด้านผู้เรียน และ 5. ด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้
5. แบบสัมภาษณ์การประยุกต์ใช้การจัดการเรียนรู้แบบการเรียนรู้เชิงรุกในชั้นเรียนของครูผู้สอน หมายถึง แบบสัมภาษณ์ผู้สอนโดยสอบถามบริบทในชั้นเรียน เช่น กิจกรรมที่ผู้สอนเลือกใช้ เนื้อหา จุดประสงค์ ปัญหาและอุปสรรคที่เกิดขึ้นในชั้นเรียน

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ระเบียบวิธีวิจัย

การศึกษาการประยุกต์ใช้การจัดการเรียนรู้แบบการเรียนรู้เชิงรุกในชั้นเรียนรายวิชาภาษาจีนของโรงเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา ในจังหวัดขอนแก่น ผู้วิจัยใช้รูปแบบการวิจัยเชิงปริมาณและคุณภาพโดยวิเคราะห์ข้อมูลการวิจัยโดยการสังเกตเชิงวิเคราะห์ (Observational Analytic Studies) ข้อมูลได้จากการสังเกตชั้นเรียน การสัมภาษณ์ และวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล ได้แก่ แบบสังเกตการจัดการเรียนรู้ แบบสัมภาษณ์การประยุกต์ใช้การจัดการเรียนรู้แบบการเรียนรู้เชิงรุกในชั้นเรียนของครูผู้สอน และกล้องบันทึกวีดิทัศน์ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลคือร้อยละ (Percentage)

2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ชั้นเรียนภาษาจีนของโรงเรียนในเขตสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาขอนแก่นเขต 25 ในเขตเทศบาลจังหวัดขอนแก่นที่เปิดสอนรายวิชาภาษาจีนในระดับมัธยมศึกษา จำนวน 15 โรงเรียน

กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 10 ชั้นเรียน ได้มาโดยการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive sampling)

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

3.1 แบบสังเกตการจัดการเรียนรู้ ใช้รูปแบบสำรวจรายการ (Checklist) ที่ผ่านการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 25 ข้อ ประกอบไปด้วย 5 ด้าน ดังนี้ ด้านที่ 1 ด้านเนื้อหาสาระและกิจกรรม จำนวน 10 ข้อ ด้านที่ 2 ด้านสื่อการสอน จำนวน 4 ข้อ ด้านที่ 3 ด้านผู้สอน จำนวน 4 ข้อ ด้านที่ 4 ด้านผู้เรียน จำนวน 3 ข้อ ด้านที่ 5 ด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้จำนวน 4 ข้อ

3.2 แบบสัมภาษณ์การประยุกต์ใช้การจัดการเรียนรู้แบบการเรียนรู้เชิงรุกในชั้นเรียนของครูผู้สอน รูปแบบของแบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้าง โดยสอบถามบริบททั่วไปในชั้นเรียน การเลือกใช้กิจกรรมในชั้นเรียน และความเข้าใจของผู้สอนต่อการจัดการเรียนรู้แบบการเรียนรู้เชิงรุก

3.3 กล้องบันทึกวีดิทัศน์

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยมีกระบวนการเก็บข้อมูลดังต่อไปนี้

4.1 ผู้วิจัยได้ศึกษาวรรณกรรม แนวคิด และทฤษฎีเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้แบบการเรียนรู้เชิงรุก

4.2 นำแบบสังเกตการจัดการเรียนรู้และแบบสัมภาษณ์นำเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญเพื่อให้ตรวจสอบเนื้อหาและความถูกต้อง

4.3 เก็บข้อมูลโดยการสังเกตชั้นเรียน

4.4 สะท้อนผลการจัดการเรียนรู้ และสัมภาษณ์ผู้สอน

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณและข้อมูลเชิงคุณภาพ โดยใช้ข้อมูลที่ได้จากแบบสังเกตการจัดการเรียนรู้ แบบสัมภาษณ์ และการสะท้อนผลหลังการจัดการเรียนรู้ของผู้สอน โดยการวิจัยในครั้งนี้ใช้สถิติพื้นฐาน ค่าร้อยละ (Percentage) เพื่อให้ประกอบการวิเคราะห์การจัดการเรียนรู้

สรุปผลและอภิปรายผลการวิจัย

ผลการวิจัยพบว่าจากการศึกษาชั้นเรียนที่มีการประยุกต์ใช้การจัดการเรียนรู้แบบการเรียนรู้เชิงรุก จำนวน 10 ชั้นเรียน มีองค์ประกอบ 5 ด้าน ครบทุกด้าน คือ ด้านเนื้อหาสาระและกิจกรรม ด้านสื่อการสอน ด้านผู้สอน ด้านผู้เรียน และด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ มี 2 ชั้นเรียน คิดเป็นร้อยละ 20 ของชั้นเรียนกลุ่มตัวอย่าง มีองค์ประกอบ 4 ด้าน คือ จำนวน 3 ชั้นเรียน คิดเป็นร้อยละ 30 ของชั้นเรียนกลุ่มตัวอย่าง และมีองค์ประกอบ 3 ด้าน จำนวน 5 ชั้นเรียน คิดเป็นร้อยละ 50 ของชั้นเรียนกลุ่มตัวอย่าง โดยองค์ประกอบที่ไม่ผ่านเกณฑ์ส่วนใหญ่คือด้านผู้เรียน ด้านสื่อการสอน ด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ และด้านเนื้อหาสาระและกิจกรรมตามลำดับ

1) ด้านเนื้อหาสาระและกิจกรรม

ตารางที่ 1 ด้านเนื้อหาสาระและกิจกรรม องค์ประกอบย่อยในการประเมินแบ่งเป็น 10 ข้อ

รายการประเมิน	ชั้นเรียนที่									
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1) เนื้อหาสาระมีความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓
2) เนื้อหาสาระมีความเหมาะสมกับระดับของผู้เรียน	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✗	✓	✓
3) เนื้อหาสาระสามารถประยุกต์เข้ากับบริบทและสภาพแวดล้อมปัจจุบัน	✓	✓	✓	✗	✓	✗	✓	✓	✓	✗
4) เนื้อหาสาระสามารถนำไปใช้ให้เป็นประโยชน์ต่อการศึกษา	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✗
5) กิจกรรมช่วยในการส่งเสริมให้ผู้เรียนใช้ทักษะทางภาษาจีน	✓	✗	✓	✓	✓	✗	✓	✓	✗	✓
6) กิจกรรมการเรียนการสอนส่งเสริมให้ผู้เรียนฝึกปฏิบัติในสถานการณ์จริงหรือในสถานการณ์จำลอง	✓	✗	✓	✗	✓	✗	✓	✗	✗	✗
7) กิจกรรมเปิดโอกาสให้ผู้เรียนบูรณาการข้อมูลข่าวสาร หรือสารสนเทศ	✗	✗	✓	✗	✗	✗	✗	✗	✓	✗
8) กิจกรรมเหมาะสมกับระดับความสามารถของผู้เรียน	✗	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✗	✓
9) มีการใช้คำถามกระตุ้นผู้เรียนเพื่อให้เกิดองค์ความรู้ด้วยตนเอง	✗	✗	✗	✗	✓	✓	✓	✗	✓	✗
10) กิจกรรมมีการพัฒนาศักยภาพทางการคิด การแก้ปัญหาหรือการนำความรู้ไปประยุกต์ใช้	✗	✗	✓	✗	✓	✗	✓	✗	✗	✗
ร้อยละ	60	50	90	50	90	50	90	50	60	50

จากตารางที่ 1 พบว่า องค์ประกอบย่อยที่ 1 เนื้อหาสาระมีความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้เป็นองค์ประกอบย่อยที่พบได้ทุกชั้นเรียน ซึ่งในองค์ประกอบการประเมินด้านเนื้อหาสาระและกิจกรรมที่ชั้นเรียนส่วนใหญ่ยังไม่ปรากฏในชั้นเรียนอย่างชัดเจนก็คือ องค์ประกอบย่อยที่ 7 กิจกรรมเปิดโอกาสให้ผู้เรียนบูรณาการข้อมูลข่าวสาร หรือสารสนเทศ และองค์ประกอบย่อยที่ 10 กิจกรรมมีการพัฒนาศักยภาพทางการคิด การแก้ปัญหาหรือการนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ เนื่องจากในเนื้อหาที่สอนส่วนใหญ่เป็น

เรื่องของการอ่านสัทอักษรจีน (พินอิน) ซึ่งเป็นพื้นฐานในการเรียนภาษาจีน ทำให้จุดประสงค์ของผู้สอนเน้นไปที่การอ่านออกเสียงให้ถูกต้องและชัดเจน ทำให้เนื้อหาสาระและกิจกรรมเน้นที่การฝึกปฏิบัติ ขาดการให้ผู้เรียนได้ใช้ข้อมูลทางด้านสารสนเทศและให้ผู้เรียนได้พัฒนาศักยภาพทางการคิดและการแก้ปัญหา

2) ด้านสื่อการสอน

ตารางที่ 2 ด้านสื่อการสอน องค์ประกอบย่อยในการประเมินแบ่งเป็น 4 ข้อ

รายการประเมิน	ชั้นเรียนที่									
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
11) สื่อการสอนมีความสอดคล้องกับเนื้อหาที่สอน	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓
12) มีการใช้สื่อการสอนที่หลากหลายและสามารถพบได้ในชีวิตจริง	✓	✗	✓	✗	✗	✗	✓	✗	✓	✗
13) สื่อการสอนสามารถสร้างความสนใจและกระตุ้นให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรม	✓	✗	✓	✓	✓	✗	✓	✗	✗	✓
14) มีการนำเทคโนโลยีที่ทันสมัยมาใช้ประกอบการสอน เช่น E-Learning, Internet	✗	✓	✓	✗	✗	✗	✓	✗	✗	✗
ร้อยละ	75	50	100	50	50	25	100	25	50	50

จากตารางที่ 2 พบว่าชั้นเรียนที่มีองค์ประกอบย่อยตั้งแต่ 2 ข้อขึ้นไป มีจำนวน 8 ชั้นเรียน คิดเป็นร้อยละ 80 ของชั้นเรียนกลุ่มตัวอย่าง องค์ประกอบย่อยที่ 1 สื่อการสอนมีความสอดคล้องกับเนื้อหาที่สอน เป็นองค์ประกอบย่อยที่พบได้ทุกชั้นเรียน แต่มีจำนวน 7 ชั้นเรียนของกลุ่มตัวอย่าง ที่ขาดองค์ประกอบย่อยที่ 14) มีการนำเทคโนโลยีที่ทันสมัยมาใช้ประกอบการสอน เช่น E-Learning, Internet จากการสังเกตชั้นเรียนของผู้วิจัยและการสัมภาษณ์ครูผู้สอนพบว่าในบางชั้นเรียนมีสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ไม่เพียงพอต่อความต้องการ และการขาดความพร้อมในการบำรุงรักษา เช่น ห้องคอมพิวเตอร์ในบางโรงเรียนไม่เพียงพอต่อความต้องการของครูผู้สอน ทีวี ลำโพง เครื่องฉายภาพที่ไม่พร้อมใช้งาน รวมไปถึงระบบ Internet และความพร้อมของผู้เรียนแต่ละคน ทำให้ครูผู้สอนไม่สามารถนำเทคโนโลยีที่ทันสมัยมาใช้ในการเรียนการสอน ทำให้ผู้สอนส่วนใหญ่ใช้สื่อที่เป็นบัตรภาพหรือสื่อทำมือแทนการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการเรียนการสอน

3) ด้านผู้สอน

ตารางที่ 3 ด้านผู้สอน

รายการประเมิน	ชั้นเรียนที่									
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
15) ผู้สอนอำนวยความสะดวกในการจัดการเรียนรู้ เพื่อให้ผู้เรียนเป็นผู้ปฏิบัติ ด้วยตนเอง	✗	✗	✓	✗	✓	✗	✗	✓	✗	✗
16) ผู้สอนมีการอธิบายเนื้อหาพร้อมยกตัวอย่างประกอบ ทำให้เข้าใจง่ายขึ้น	✓	✓	✗	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓
17) ผู้สอนส่งเสริมให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในทุกกิจกรรมรวมทั้งกระตุ้นให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จในการเรียนรู้	✓	✓	✗	✓	✓	✗	✓	✓	✗	✓
18) ผู้สอนยอมรับความสามารถในการแสดงออก และความคิดของผู้เรียน	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓
ร้อยละ	75	75	50	75	100	50	75	100	50	75

จากตารางที่ 3 ด้านผู้สอน มีองค์ประกอบย่อย 4 ด้าน พบว่า ทุกชั้นเรียนของกลุ่มตัวอย่างมีองค์ประกอบย่อยด้านผู้สอนตั้งแต่ 2 ข้อขึ้นไป องค์ประกอบย่อยที่ยังไม่ปรากฏชัดเจนคือ องค์ประกอบย่อยที่ 15 ผู้สอนอำนวยความสะดวกในการจัดการเรียนรู้ เพื่อให้ผู้เรียนเป็นผู้ปฏิบัติด้วยตนเอง การจัดกิจกรรมส่วนใหญ่ยังขาดการให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติหรือทำความเข้าใจในเนื้อหาด้วยตนเอง เนื่องจากบางชั้นเรียนที่ให้ความสำคัญเนื้อหาด้านคำศัพท์ ไวยากรณ์ หรือการออกเสียงภาษาจีนขั้นพื้นฐาน ที่ผู้เรียนยังไม่มีพื้นฐานทางด้านภาษาจีนมาก่อน ทำให้ผู้สอนยังเป็นหลักในการจัดการเรียนการสอน ซึ่งในบางชั้นเรียนที่ปรากฏองค์ประกอบย่อยที่ 15 นั้นผู้เรียนมีพื้นฐานทางภาษาจีนมาก่อนทำให้ผู้สอนเป็นเพียงผู้อำนวยความสะดวกเพื่อให้ผู้เรียนเป็นผู้ปฏิบัติกิจกรรมต่างๆ ด้วยตนเอง

4) ด้านผู้เรียน
ตารางที่ 4 ด้านผู้เรียน

รายการประเมิน	ชั้นเรียนที่									
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
19) ผู้เรียนเลือกเรียนรู้จากแหล่งความรู้ต่างๆ	✗	✗	✓	✗	✗	✗	✗	✗	✗	✗
20) ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการจัดระบบการเรียนรู้และสร้างองค์ความรู้โดยมีปฏิสัมพันธ์ร่วมกันในรูปแบบของความร่วมมือมากกว่าการแข่งขัน	✗	✗	✓	✓	✓	✗	✗	✗	✗	✗
21) ผู้เรียนเป็นผู้ดำเนินกิจกรรมหลักโดยมีผู้สอนเป็นผู้ให้คำปรึกษา	✓	✗	✓	✗	✓	✗	✗	✗	✗	✗
ร้อยละ	33	0	100	33	66	0	0	0	0	0

จากตารางที่ 4 ด้านผู้เรียน องค์ประกอบย่อยในการประเมินแบ่งเป็น 3 ข้อ พบว่า องค์ประกอบย่อยด้านผู้เรียนตั้งแต่ 2 ข้อขึ้นไป มีเพียง 2 ชั้นเรียน คิดเป็นร้อยละ 20 ของชั้นเรียนกลุ่มตัวอย่าง พบว่ามีเพียง 1 ชั้นเรียน คิดเป็นร้อยละ 10 ของชั้นเรียนกลุ่มตัวอย่างที่มีองค์ประกอบย่อยด้านผู้เรียนครบทุกข้อ และมี 6 ชั้นเรียนที่ไม่ปรากฏองค์ประกอบย่อยด้านผู้เรียนคิดเป็นร้อยละ 60 ของชั้นเรียนกลุ่มตัวอย่าง เนื่องจากบางชั้นเรียนที่ให้ความสำคัญเนื้อหาด้านการออกเสียงภาษาจีนขั้นพื้นฐาน คำศัพท์ หรือไวยากรณ์ที่ผู้เรียนยังไม่มีพื้นฐานทางด้านภาษาจีนมาก่อน ทำให้ผู้สอนยังดำเนินการจัดการเรียนการสอนเป็นหลัก และการจัดการเรียนการสอนเน้นด้านการจำมากกว่าการนำคำศัพท์ไปประยุกต์ใช้ ทำให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในชั้นเรียนได้ค่อนข้างน้อย อีกทั้งแหล่งข้อมูลที่ผู้เรียนเลือกเรียนรู้ในชั้นเรียนส่วนใหญ่มาจากแบบเรียนหรือเอกสารที่ผู้สอนได้เตรียมให้ ทำให้ผู้เรียนได้ขาดการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง

5) ด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้
ตารางที่ 5 ด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้

รายการประเมิน	ชั้นเรียนที่									
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
22) มีวิธีการวัดและประเมินผลในชั้นเรียนที่หลากหลาย	✗	✗	✓	✗	✓	✗	✓	✓	✗	✓
23) กิจกรรมการวัดและประเมินผลในชั้นเรียนสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✗	✓	✓	✓
24) เครื่องมือที่ใช้ในการวัดและประเมินผลเหมาะสมกับสิ่งที่ต้องการวัด	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✗	✓
25) มีการวัดและประเมินผลได้อย่างทั่วถึง	✗	✓	✓	✓	✓	✗	✓	✗	✗	✓
ร้อยละ	67	67	100	67	100	67	67	100	33	100

จากตารางที่ 5 ด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้องค์ประกอบย่อยในการประเมินแบ่งเป็น 4 ข้อ พบว่าชั้นเรียนที่มีองค์ประกอบย่อยด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ครบทุกด้านมีจำนวน 4 ชั้นเรียน คิดเป็นร้อยละ 40 ของชั้นเรียนกลุ่มตัวอย่าง องค์ประกอบย่อยการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ตั้งแต่ 2 ข้อขึ้นไป มีจำนวน 5 ชั้นเรียน คิดเป็นร้อยละ 50 ของชั้นเรียนกลุ่มตัวอย่าง และองค์ประกอบย่อยการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ 1 ข้อ มีจำนวน 1 ชั้นเรียน คิดเป็นร้อยละ 10 ของชั้นเรียนกลุ่มตัวอย่าง เนื่องจากในเนื้อหาที่สอนส่วนใหญ่เป็นเรื่องของการออกเสียงภาษาจีน ซึ่งเป็นพื้นฐานในการเรียนภาษาจีน ทำให้จุดประสงค์ของผู้สอนเน้นไปที่การอ่านออกเสียงให้ถูกต้องและชัดเจน ทำให้เนื้อหาสาระและกิจกรรมเน้นที่การฝึกปฏิบัติของผู้เรียนยังขาดการมีส่วนร่วมของผู้เรียนในการดำเนินกิจกรรม ซึ่งทำให้มีการวัดและประเมินผลที่ไม่หลากหลายเน้นที่ทักษะการออกเสียงเพียงด้านเดียว

จากการสัมภาษณ์ผู้สอนโดยส่วนใหญ่ ผู้สอนให้ความเห็นว่าการจัดการเรียนรู้แบบการเรียนรู้เชิงรุกเป็นการปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนและผู้สอน มีการดำเนินกิจกรรมเน้นให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติด้วยตนเอง ให้ผู้เรียนได้ใช้ทักษะทางภาษาทั้งการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนภาษาจีน เนื่องจากผู้เรียนส่วนใหญ่ไม่มีพื้นฐานทางภาษาจีนหรือมีพื้นฐานเพียงระดับต้น ทำให้ผู้สอนมุ่งส่งเสริมและฝึกฝนด้านการใช้ทักษะทางภาษาจีนเพียงอย่างเดียว แต่การจัดการเรียนรู้ของผู้สอนแบบการเรียนรู้เชิงรูกนั้นยังไม่ครอบคลุมถึงด้านการมีส่วนร่วมในการจัดระบบการเรียนรู้ และด้านสร้างองค์ความรู้ของผู้เรียนด้วยตนเอง ตามแนวคิดการจัดการเรียนรู้แบบการเรียนรู้เชิงรุกดังนิยามของบอนเวลล์และไอสัน (Bonwell and Eison, 1991) ที่ได้กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้แบบการเรียนรู้เชิงรุกเข้ามามีบทบาทสำคัญในการจัดการเรียนการสอนที่เน้นกระบวนการเรียนรู้มากกว่าเนื้อหาวิชา เพื่อช่วยให้ผู้เรียนสามารถเชื่อมโยงความรู้ หรือสร้างความรู้ให้เกิด

ขึ้นกับตนเอง ด้วยการลงมือปฏิบัติจริงผ่านสื่อหรือกิจกรรมการเรียนรู้ ที่มีครูผู้สอนเป็นผู้แนะนำ กระตุ้นหรืออำนวยความสะดวก ให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ขึ้นโดยกระบวนการคิดขั้นสูง กล่าวคือผู้เรียนมีการวิเคราะห์ สังเคราะห์ และการประเมินค่าจากสิ่งที่ได้รับจากกิจกรรมการเรียนรู้ ทำให้การเรียนรู้เป็นไปอย่างมีความหมายและนำไปใช้ในสถานการณ์อื่นๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ (สถาพร พงษ์พิบูล, 2555) ผลที่เกิดจากการจัดการเรียนรู้แบบการเรียนรู้เชิงรุกทำให้ความรู้ที่ได้นั้นพัฒนาทักษะทางภาษาเพียงด้านเดียวแต่ยังไม่ครอบคลุมด้านการคิดขั้นสูง ดังนั้นผู้สอนควรจัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการจัดระบบการเรียนรู้และด้านสร้างองค์ความรู้ของผู้เรียนด้วยตนเอง เพื่อให้ผู้เรียนได้ฝึกการวิเคราะห์ปัญหา อีกทั้งได้ใช้กระบวนการคิดขั้นสูงทางด้านภาษาจีน

การศึกษาการประยุกต์ใช้การจัดการเรียนรู้แบบการเรียนรู้เชิงรุกในชั้นเรียนรายวิชาภาษาจีนระดับชั้นมัธยมศึกษาในจังหวัดขอนแก่น พบว่าชั้นเรียนที่มีการประยุกต์ใช้การจัดการเรียนรู้แบบการเรียนรู้เชิงรุกจำนวน 10 ชั้นเรียน มีการประยุกต์ใช้การจัดการเรียนรู้แบบการเรียนรู้เชิงรุกในชั้นเรียนภาษาจีนดังนี้ เมืองค์ประกอบ 5 ด้าน ครบทุกด้าน คือ ด้านเนื้อหาสาระและกิจกรรม ด้านสื่อการสอน ด้านผู้สอน ด้านผู้เรียน และด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ มี 2 ชั้นเรียน คิดเป็นร้อยละ 20 ของชั้นเรียนกลุ่มตัวอย่าง เมืองค์ประกอบ 4 ด้าน คือ จำนวน 3 ชั้นเรียน คิดเป็นร้อยละ 30 ของชั้นเรียนกลุ่มตัวอย่าง และเมืองค์ประกอบ 3 ด้าน จำนวน 5 ชั้นเรียน คิดเป็นร้อยละ 50 ของชั้นเรียนกลุ่มตัวอย่าง โดยแต่ละด้านที่องค์ประกอบย่อยไม่ถึงร้อยละ 50 เป็นส่วนใหญ่คือด้านผู้เรียน ด้านสื่อการสอน ด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ และด้านเนื้อหาสาระและกิจกรรมตามลำดับ ในการสอนการประยุกต์ใช้การจัดการเรียนรู้แบบการเรียนรู้เชิงรุกในชั้นเรียนภาษาจีนนั้น กิจกรรมที่ผู้สอนส่วนใหญ่ออกแบบให้ผู้เรียนและผู้สอนมีการปฏิสัมพันธ์กัน แต่ไม่ปรากฏด้านผู้เรียน องค์ประกอบย่อยเรื่องการให้ผู้เรียนเป็นผู้ดำเนินกิจกรรมหลักโดยมีผู้สอนเป็นผู้ให้คำปรึกษา จากการสังเกตชั้นเรียนโดยส่วนใหญ่พบว่าผู้สอนยังเป็นผู้ดำเนินกิจกรรมหลักจุดประสงค์ในการจัดการเรียนรู้ของผู้สอนเน้นด้านการท่องจำคำศัพท์หรือไวยากรณ์มากกว่าการนำไปประยุกต์ใช้ในสถานการณ์จริง การจัดการเรียนการสอนภาษาจีนในประเทศนั้นได้มีการจัดการเรียนการสอนอย่างยาวนานแต่ปัญหาที่ยังปรากฏซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของปัญหาที่เป็นอุปสรรคต่อการเรียนภาษาจีน คือผู้เรียนส่วนใหญ่ไม่สามารถประยุกต์ใช้ความรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ รวมไปถึงผู้สอนขาดเทคนิคการสอนที่ดึงดูดผู้เรียน หากผู้สอนได้นำการจัดการเรียนรู้แบบการเรียนรู้เชิงรุก ประยุกต์ใช้ในชั้นเรียนภาษาจีนจะก่อให้เกิดการพัฒนาการเรียนรู้ทางภาษาของตัวผู้เรียนเอง สอดคล้องกับงานวิจัยของสกานต์ ลอมศรี และนรินทร์ชัย พัฒนพงศา (2559) ได้วิจัยการจัดการเรียนรู้เชิงรุกสำหรับครูชาวต่างชาติที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนไทย พบว่าการนำการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) มีส่วนช่วยให้ผลการทดสอบในรายวิชาภาษาอังกฤษของผู้เรียนเพิ่มขึ้น จากการให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการปฏิบัติส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียน ส่วนครูลดบทบาทของตนเอง เน้นไปที่การปฏิบัติของนักเรียน

ชั้นเรียนที่เมืองค์ประกอบย่อยไม่ถึงร้อยละ 50 ในลำดับต่อมาคือด้านสื่อการสอน จากการสังเกตชั้นเรียนของผู้วิจัยและการสัมภาษณ์ครูผู้สอนพบว่าในบางชั้นเรียนมีสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ไม่เพียงพอต่อความต้องการ และการขาดความพร้อมในการบำรุงรักษา เช่น ห้องคอมพิวเตอร์ไม่เพียงพอต่อความต้องการของครูผู้สอนทีวี ลำโพง หรือเครื่องฉายภาพที่ไม่พร้อมใช้งาน รวมไปถึงระบบ Internet และความพร้อมของผู้เรียนแต่ละคน ทำให้ครูผู้สอนไม่สามารถนำเทคโนโลยีที่ทันสมัยมาใช้ในการเรียนการสอน ผู้เรียนไม่สามารถเลือกเรียนรู้หรือสืบค้นข้อมูลจากแหล่งความรู้ต่างๆ ได้หลากหลาย วินิตย์ พิชพันธ์ (2551) ได้

กล่าวถึงความสำคัญของการเรียนรู้ไว้ว่า สื่อการเรียนรู้ในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์มีส่วนช่วยดึงดูดให้ผู้เรียนเกิดความสนใจเนื้อหาบทเรียนมากกว่าการเรียนในชั้นเรียนในรูปแบบปกติ ช่วยให้ผู้เรียนเกิดความคงทนในการเรียนรู้ได้นานกว่าการเรียนรูปแบบปกติ และมีส่วนช่วยให้ผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาของผู้เรียนสูงกว่าการเรียนในรูปแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญ นอกจากนี้การใช้สื่ออิเล็กทรอนิกส์สามารถฝึกให้ผู้เรียนได้รู้จักสืบค้นข้อมูลด้วยตนเอง สามารถเข้าถึงสื่อการสอนที่หลากหลาย ซึ่งเป็นคุณสมบัติหนึ่งที่จำเป็นของทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ 21

จุดประสงค์ของการเรียนภาษาต่างประเทศไม่เพียงแต่เรียนเพื่อความรู้ด้านภาษาเท่านั้น แต่เรียนเพื่อนำไปใช้เป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารทั้งในชีวิตประจำวันและการประกอบอาชีพ ผู้เรียนจะเรียนภาษาได้ถูกต้อง นำไปใช้ได้อย่างคล่องแคล่วและเหมาะสมกับสถานการณ์นั้นขึ้นอยู่กับทักษะทางภาษาของแต่ละบุคคล ดังนั้นการจัดการเรียนรู้ก็เป็นส่วนสำคัญเพื่อให้ผู้เรียนมีโอกาสได้ฝึกทักษะทางภาษามากที่สุด การจัดการกระบวนการเรียนรู้ต้องสอดคล้องกับธรรมชาติของภาษานั้นๆ และความสนใจของผู้เรียน จึงควรจัดกิจกรรมที่หลากหลาย ทั้งกิจกรรมการฝึกทักษะทางภาษา และกิจกรรมที่ฝึกให้ผู้เรียนได้รู้จักการเรียนภาษาด้วยตนเองโดยกระบวนการคิดขั้นสูง ซึ่งนำไปสู่การเรียนรู้ที่พึ่งตนเองได้และฝึกการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิต ดังนั้นการประยุกต์ใช้จัดการเรียนรู้แบบการเรียนรู้เชิงรุกในชั้นเรียนภาษาจีนมีส่วนช่วยในการฝึกใช้ทักษะภาษาจีนของผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะสำหรับการนำผลการวิจัยไปใช้

1. สามารถนำผลการวิจัยไปใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอนภาษาจีนหรือภาษาต่างประเทศ
2. ในการสังเกตชั้นเรียนแต่ละชั้นเรียนมีระดับทางภาษาที่แตกต่างกัน

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. สามารถนำเครื่องมือในการวิจัยนำไปประเมินการสอนในกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นๆ
2. ควรเก็บข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการประยุกต์ใช้การจัดการเรียนรู้แบบการเรียนรู้เชิงรุกในชั้นเรียน
3. ควรเก็บข้อมูลการประยุกต์ใช้การจัดการเรียนรู้แบบการเรียนรู้เชิงรุก ในชั้นเรียนในระยะยาว และผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียนควบคู่กัน

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2557). **นโยบายการปฏิรูปการเรียนการสอนภาษาจีน**. ค้นเมื่อ 3 มิถุนายน 2559, จาก http://www.samakomarcheewa.or.th/_file/news/data_jFmqhaDF.pdf
- เดชดนัย จุ้ยชุม, เกษรา บ่าวเข้มซ้อย, และศิริกัญญา แก่นทอง. (2559). การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง ทักษะการคิดของนักศึกษาในรายวิชาทักษะการคิด (Thinking Skills) รหัสวิชา 11-024-112 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2558 ด้วยการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม (Active Learning). **วารสารมหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์**, 3(2), 47-57.
- วรรณ พัทณี. (2556). **รูปแบบการสอนที่เน้นภาระงานเพื่อปรับพฤติกรรมการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนเมืองนครศรีธรรมราช**. นครศรีธรรมราช: โรงเรียนเมืองนครศรีธรรมราช.

- วินิตย์ พิษพันธ์. (2551). ผลการใช้ชุดการเรียนรู้ทางอิเล็กทรอนิกส์เรื่องเศษส่วนสำหรับนักเรียนชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 5. การศึกษาอิสระปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีการศึกษา
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- สแกนต์ ลอมศรี และนรินทร์ชัย พัฒนพงศา. (2559). การจัดการเรียนรู้เชิงรุกสำหรับครูชาวต่างชาติที่มี
ต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนไทย. วารสารวิจัยมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่, 17(1),
91-102.
- สถาบันวิจัยการเรียนรู้. (2557). การเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21. ค้นเมื่อ 25 มิถุนายน 2561, จาก
http://lripsm.wixsite.com/21st/about_us
- สถาพร พงษ์พิบูล. (2555). คุณภาพผู้เรียนเกิดจากการเรียนรู้. วารสารการบริหารการศึกษา
มหาวิทยาลัยบูรพา, 6(2), 1-13.
- สถาบันเอเชียศึกษาศูนย์จีนศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. (2551). การเรียนการสอนภาษาจีนใน
ประเทศไทย: ระดับประถม-มัธยมศึกษา. กรุงเทพฯ: ศูนย์จีนศึกษา.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2559). รายงานการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนภาษาจีนใน
ประเทศไทยระดับมัธยมศึกษา. กรุงเทพฯ: สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา
กระทรวงศึกษาธิการ.
- Bonwell, C. C., & Eison, J. A. (1991). *Active Learning: Creating Excitement in the
Classroom 1991 ASHE-ERIC Higher Education Reports*. Washington, DC:
Office of Educational Research and Improvement (ED).
- Ministry of Education. (2013). *Core Curriculum of Basic Education for Chinese 2008*.
Bangkok: The Agriculture Cooperative Association of Thailand.